

Medlem for Københavns 4de Valgkreds mente. Jeg kunde nævne andre Citater, jeg kunde tage de Ord om Syerskerne, som det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds udtalte, og som sige Ord til andet, hvad jeg Gang paa Gang har hævdet her om Forholdet mellem Beskyttelse og Arbejds løn og fremfor alt om Forholdet mellem Organisationerne og Arbejds lønnen. Det ærede Medlem siger f. Eks. følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal citere: „For saa vidt man ikke følger med i andre Lande paa Organisationens Omraade, og for saa vidt man i dette eller hint Fag ikke har nogenlunde passende Beskyttelse, nytter det ikke, at man har organiseret sig herhjemme.“ Her har man altsaa Meninger, der staa lige stik mod hinanden, hvis det ærede Medlem (Borgbjerg) ikke levede i en fuldstændig Rus af Forgudelse af de Socialdemokrater, der nu netop staa omkring ham, maa han vide, at Bevægelsen i Socialdemokratiet absolut ikke er saa ensidig, som han tror, men at der er en bestemt og klar Bevægelse henimod den anden Side. Det er meget rigtigt, at man paa flere af de Møder, jeg har afholdt ude i Landet, har vedtaget Resolutioner, der gik i modsat Retning af, hvad jeg ønskede. Men hvad har det at sige med den Disciplin, der er i Socialdemokratiet, og som ingen her kan opvise bedre? De Herrer blive simpelt hen udkommanderede til at vedtage Resolutioner, og saa vedtage de dem. De, der ikke ønske dem vedtagne, møde skam ikke paa Møderne. I hvert Fald udtale de sig ikke, det tør de simpelt hen ikke.

Ganske paa samme Maade gaar det, naar det ærede Medlem siger, at man altid har Protektionisterne paa Arbejdernes Side, naar det gælder Beskyttelse, men at man aldrig nogen Sinde ser dem, naar det gælder Lønkamp. Det er ikke sandt, ærede Medlem, det gælder f. Eks. ikke for mit Vedkommende og heller ikke, saa vidt jeg ved, for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Man kan ikke i al Almindelighed sige noget saadant, naar man ikke ved bestemt, at det er Tilfældet.

Lige saadan forholder det sig med Paastanden om, at Toldsatsernes Betydning er ganske ringe, har saa at sige intet at betyde overfor Udviklingen af Teknikken, i hvilken Anledning vi faa malet et amerikansk Billede af en Skrædderforretning, der gaar med Elektricitet. Det, som vi spørge om, er ganske simpelt: Vil det,

som Forholdene ligge i Øjeblikket, og som Udviklingen kan antages i den nærmeste Fremtid at ville blive i dette Land, være en Toldsats, der skader os eller gavner os? Og for at slaa ned i de faa Toldsatser, jeg saavel som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ere i Stand til at danne os en virkelig personlig Mening om, vil jeg spørge det ærede Medlem angaaende Garntolden: Hvis den Nedsættelse til 4 Øre, som der er foreslaaet, bliver vedtagen, vil det ærede Medlem da sige, at der ikke bliver en Masse Arbejdere brødløse i det Fag, og hvis de blive det, vil det ærede Medlem saa være saa venlig at fortælle os, hvor da de Folk skulle faa Brødet fra? Jeg tillader mig at spørge: Hvor er det, det ærede Medlem forsørger de 7—800 Mennesker, Halvdelen af Fagets Arbejdere, som ere komne ud af Hand-skemageriet paa Grund af den utilstrækkelige Told?

Til det ærede Medlem for Æbeltøft (N. Neergaard) tør jeg maaske rette et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Stemningen her i Landet absolut staaar paa hans Side. Jeg har været ude i Landet med den Sag og tror, jeg tør have nogen Mening om det, men jeg kan alligevel ikke slutte mig til det ærede Medlems Opfattelse til Trods for de Resolutioner, som ere blevne nævnte. I en saadan Sætning som den, at man fra Protektionisternes Side ikke maa vente, at man skal komme dem i Møde paa Halvvejen, føler jeg ogsaa alt det, der, saa længe vi have forhandlet om Toldloven, har generet mig hos det ærede Medlem, nemlig det matematiske, det geometriske. Jeg ser allerede Passeren og Linealen og Maalestokken ved Siden af Forhandlingsprotokollen. Det er ikke Halvdelen, vi skulle til. Det er hverken Halvdelen eller Fjerdedelen eller Trefjerdedelen. Det er kun det, som Livet kræver. Det er det eneste, det er det Spørgsmaal, som vi ikke have faaet noget Svar paa i de Forhandlinger, vi have haft her, og ikke kunnet faa Svar paa, saaledes som de bleve jappede af. Det er Spørgsmaalet: Hvordan vil man stille sig i Fællesudvalget med Hensyn til det?

Lad mig minde Landbruget om, at en Mand som Tscherning — jeg skal ikke opholde Tinget med at oplæse det —, denne Bondeven, i Rigsraadet i 1862 var saa fremsynet, at han kunde se, at Udviklingen her i Landet skal gaa i industriel Retning, og derfor argumenterer han. Lad mig minde de Herrer om, at et intensivt